

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 07.03.1997
KOM(97) 103 slutlig

96/0228 (COD)
96/0229 (COD)

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om upprättande av ett system för identifikation och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter

(framlagt av kommissionen i enlighet med artikel 189a.2 i Romfördraget)

Motivering

Den 2 oktober 1996 lade kommissionen fram två förslag för rådet (KOM(96)460 slutlig). Det ena avsåg identifikation och märkning av nötkreatur och det andra märkning av nötkött och nötköttsprodukter.

Parlamentet yttrade sig om dessa förslag under veckan 17-24 februari 1997 och begärde då framförallt att de två förslagen skulle ha artikel 100a i EG-fördraget som rättslig grund. Kommissionen godtog denna begäran och bör följaktligen i enlighet med artikel 189a i fördraget lägga fram ett ändrat förslag inför rådet.

Med tanke på det starka sambandet mellan de två förslagen är det lämpligt att sammanställa de två texterna så att ett enda ändrat förslag som i sin helhet grundar sig på artikel 100a i fördraget läggs fram för rådet.

Ändrat förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EG)

om upprättande av ett system för identifikation och registrering av nötkreatur och
om märkning av nötkött och nötköttsprodukter

EUROPEISKA UNIONENS PARLAMENT OCH RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 189b i fördraget, och

med beaktande av följande:

Vad som nyligen hänt inom sektorn för nötkött har förstärkt allmänhetens oro vad beträffar hälso- och hygienfrågor på detta område. Denna oro kan ge upphov till ensidiga åtgärder som kan skapa problem på den inre marknaden. För att undvika sådana problem och för att återställa konsumenternas förtroende för nötkött och nötköttsprodukter är det av yttersta vikt att inom gemenskapen införa både ett effektivare system för identifikation och registrering av nötkreatur och ett särskilt, på objektiva kriterier grundat system för märkning av nötkött.

I artikel 3.1 c i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden³ fastslås att djur som är föremål för handel inom gemenskapen skall identifieras på det sätt som anges i gemenskapsbestämmelserna och registreras så att det går att spåra den anläggning, central eller organisation som de ursprungligen kommer ifrån eller där de transiterats, samt att dessa system för identifikation och registrering före den 1 januari 1993 skall utvidgas till att även omfatta förflyttningar av djur inom de enskilda medlemsstaternas territorier.

I artikel 14 i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från

¹ EGT nr C

² EGT nr C

³ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiv senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT nr L 62, 15.3.1992, s. 49.).

tredje land och om ändring av direktiv 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG⁴ fastslås att identifikation och registrering enligt artikel 3.1 c i direktiv 90/425/EEG av sådana djur måste ske efter det att den veterinära kontrollen utförts, utom då införseln gäller slaktdjur eller registrerade hästdjur.

För förvaltningen av vissa av gemenskapens stödprogram på jordbruksområdet krävs att vissa slag av djur märks individuellt. Därför måste identifikations- och registreringssystemet vara väl anpassat till tillämpningen och kontrollen av denna individuella märkning.

Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för en korrekt tillämpning av detta direktiv. Gemenskapsföreskrifter om detta har fastställts i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁵ samt i rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor⁶.

De gällande reglerna om identifikation och registrering av nötkreatur har fastställts i rådets direktiv 92/102/EEG om identifikation och registrering av djur⁷. Erfarenheterna visar att genomförandet av detta direktiv på nötkreatur inte alltid har varit tillfredsställande och behöver förbättras. Därför är det nödvändigt att anta en förordning för nötkreatur för att underbygga bestämmelserna i direktivet.

Om det föreslagna förbättrade identifikationssystemet skall accepteras är det av avgörande betydelse att inte ställa överdrivna och byråkratiska krav på producenterna. Ansträngningar måste också göras för att hålla nere kostnaden per djur

För att snabbt och korrekt kunna spåra djur med hänsyn till hälsan och till kontrollen av gemenskapens stödprogram skall alla medlemsstater upprätta en datoriserad databas där djurets identitet, alla anläggningar på deras territorium och förflyttningar av djuren registreras.

⁴ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktiv senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

⁵ EGT nr L 144, 2.6.1981, s. 1. Ändrad genom förordning (EEG) nr 945/87 (EGT nr L 90, 2.4.1987, s. 3.).

⁶ EGT nr L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁷ EGT nr L 355, 5.12.1992, s. 32.

[REDACTED]

Åtgärder måste vidtas för att säkerställa att den teknik är tillgänglig som garanterar att producenterna på ett fullgott sätt kan kommunicera med databaserna och att dessa används i full utsträckning. Det måste också finnas garantier för att data kan matas in i systemet med en felmarginal på låg nivå. Endast under dessa premisser är det meningsfullt att införa databaserna.

För att göra det möjligt att spåra förflyttningar av nötkreatur skall djuren identifieras genom öronmärkning i båda öronen och åtföljas av ett pass vid varje förflyttning. Märkets form och innehåll och kraven på passet måste fastställas på gemenskapsnivå. Ett pass måste utfärdas för varje djur som har fått ett öronmärke.

Ett nytt märke skall tilldelas djur vars öronmärke har blivit oläsligt eller har tappats bort. Ett ersättningsmärke skall ha samma kod som det ursprungliga öronmärket.

På grundval av det arbete som utförs inom det gemensamma forskningscentret (GFC) undersöker kommissionen just nu om det är praktiskt möjligt att elektroniskt identifiera djuren.

Djurhållarna skall fortlöpande föra register över de djur som finns på deras anläggningar. Kraven på registret skall fastställas på gemenskapsnivå. De personer som är verksamma inom handeln med djur måste föra register över sin handel. Den behöriga myndigheten skall vid förfrågan ges tillgång till dessa register.

Detta förbättrade system får inte påverka tillämpningen av de särskilda kraven i kommissionens beslut 89/153/EEG av den 13 februari 1989 om sambandet mellan provtagna för undersökning av rests substanser och djuren och den gård djuren kommer från⁸ och inte heller eventuella relevanta tillämpningsregler som fastställs genom direktiv 91/496/EEG

Det är nödvändigt att ändra förordning (EEG) nr 3508 /92 om ett integrerat system för administration och kontroll för vissa stödsystem inom gemenskapen⁹.

Vad beträffar det märkningssystem som införs genom denna förordning skall med "nötkött" avses sådana produkter som avses i artikel 1.1 i rådets förordning nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött¹⁰

Ett sådant märkningssystem bör i ett övergångsskede vara frivilligt i den meningen att aktörer och organisationer som önskar märka sitt nötkött och sina nötköttsprodukter skall göra detta i enlighet med denna förordning. I ett senare skede bör det bli obligatoriskt. Under tiden bör dock medlemsstaterna själva få avgöra om systemet under vissa omständigheter skall bli obligatoriskt.

⁸ EGT nr L 59, 2.3.1989, s. 33.

⁹ EGT nr L 355, 5.12.1992, s. 1.

¹⁰ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

Bestämmelserna i denna förordning bör inte urvattna befintlig gemenskapsrätt på områdena märkning och kontroll av livsmedel, skydd för geografiska beteckningar och ursprungsangivelser, åtgärder för att främja konsumtion och avsättning av kvalitetsnötkött och bestämmelser rörande hygienproblem som påverkar handeln med kött och köttprodukter inom gemenskapen.

Om ett märkningssystem är effektivt eller ej beror på möjligheten att spåra det märkta köttet eller de märkta köttprodukterna tillbaka till det ursprungliga djuret. Märkningssystem hos en aktör eller en organisation skall i inledningsskedet accepteras först sedan specifikationen lämnats in och godkänts av den behöriga myndigheten.

För att den person som är ansvarig för den information som anges på etiketten skall kunna identifieras får aktörer och organisationer rätt att märka nötkött och nötköttsprodukter endast under förutsättning att etiketten innehåller deras namn och logotyp. Vilken information etiketten får innehålla skall specificeras.

Aktörer och organisationer som importerar nötkött från tredje land till gemenskapen kan också vilja märka sina produkter i enlighet med den här förordningen. Bestämmelser bör alltså införas så att importerat nötkött kan omfattas av märkningssystemet. Dessa bestämmelser måste garantera att märkningssystem för importerat nötkött är lika tillförlitliga som de som finns för gemenskapsnötkött.

I syfte att garantera tillförlitligheten hos de befintliga märkningssystemen är det nödvändigt att tvinga medlemsstaterna att utföra lämpliga och effektiva kontrollåtgärder. Dessa kontroller skall inte inverka på sådana kontroller som kommissionen kan komma att genomföra i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen¹¹. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall ha rätt att dra in godkännandet av alla specifikationer vid oegentligheter.

¹¹ EGT nr L 312, 23.12.1995, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I

Identifikation och registrering av nötkreatur

Artikel 1

1. Varje medlemsstat skall upprätta ett system för identifikation och registrering av nötkreatur (härefter kallade "djur"), enligt vad som anges i artikel 2 i direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen¹², i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning.
2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas utan att det påverkar några andra gemenskapsregler som har upprättats för att utrota eller kontrollera sjukdomar och utan att det påverkar direktiv 91/496/EEG och förordning (EEG) nr 3508/92. Bestämmelserna i direktiv 92/102/EEG skall inte längre tillämpas när de specifikt gäller nötkreatur.

Artikel 2

I denna avdelning avses med

- *anläggning* varje inrättning, byggnad eller plats där djur som omfattas av bestämmelserna i denna avdelning försörjs, hålls eller hanteras och som ligger inom en medlemsstats territorium,
- *djurhållare* varje fysisk eller juridisk person som har ansvaret för djur, antingen permanent eller tillfälligt, även under transport eller på en marknad,
- *ansvarig myndighet* myndigheten i den medlemsstat som är ansvarig för genomförandet av veterinära kontroller, för genomförandet av bestämmelserna i denna avdelning eller för genomförandet av förordning (EEG) nr 3508/92.

¹² EGT nr 121, 29.7.1964, s. 1977

Artikel 3

Systemet för identifikation och registrering av nötkreatur skall omfatta följande element:

- a. öronmärken för individuell identifikation av djur,
- b. datoriserade databaser,
- c. djurpass,
- d. individuella register som förs på alla anläggningar.

Kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall ha tillgång till all information som omfattas av denna avdelning. De skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att denna information blir tillgänglig för alla berörda parter, särskilt för nationellt erkända konsumentorganisationer med särskilt intresse för informationen, och även för att den behandlas förtroligt.

Artikel 4

1. Alla djur på en anläggning skall identifieras med hjälp av ett öronmärke som sätts fast i båda öronen och som är godkänt av den behöriga myndigheten. Öronmärkena skall bära samma unika identifikationskod. De första två tecknen skall identifiera den medlemsstat där den anläggning är belägen där djuret först identifierades i enlighet med landskoden alfa-2 som anges i beslut 93/317/EEG, följda av en numerisk kod som inte får överskrida 12 tecken, och som gör det möjligt att identifiera varje djur individuellt tillsammans med den anläggning som det föddes på.
2. Öronmärket skall sättas på inom 14 dagar efter det att djuret fötts och i varje fall innan djuret lämnar den anläggning där det fötts.

Inget djur får flyttas från anläggningen om det inte identifieras i enlighet med denna artikel.

3. Varje djur som importeras från ett tredje land och som har klarat de kontroller som fastställs i direktiv 91/496/EEG samt blir kvar inom gemenskapens territorium skall genom ett öronmärke, som överensstämmer med bestämmelserna i denna artikel, identifieras på destinationsanläggningen inom 14 dagar efter det att det har genomgått förutnämnda kontroller och, i varje fall, innan det lämnar anläggningen. Det är emellertid inte nödvändigt att identifiera djuret om destinationsanläggningen är ett slakteri beläget i den medlemsstat där sådana kontroller genomförs och djuret faktiskt slaktas inom perioden på 14 dagar.

[REDACTED]

Den ursprungliga identifikation som genomförts av tredje land skall registreras i den datoriserade databas som anges i artikel 6 tillsammans med den identifikationskod som djuret fått tilldelat sig av destinationsmedlemsstaten.

4. Alla djur från en annan medlemsstat skall behålla sitt ursprungliga öronmärke.
5. Inget öronmärke får tas bort eller ersättas utan tillåtelse från den behöriga myndigheten. Om ett öronmärke har blivit oläsligt eller har tappats bort, skall ett ersättningsmärke med samma kod sättas fast i enlighet med denna artikel.
6. Öronmärkena delas ut till anläggningen, distribueras och sätts fast på djuren på ett sätt som den behöriga myndigheten beslutat.
7. Öronmärken som inte överensstämmer med de krav som är fastställda i denna artikel skall ersättas senast den 31.12.1999.
8. Senast den 31 december år 2000 skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 9 avgöra om det är möjligt att införa elektronisk identifikation mot bakgrund av de framsteg som gjorts på detta område.

Artikel 5

Den behöriga myndigheten skall skapa en datoriserad databas där minst följande uppgifter skall registreras:

- I. För varje djur:
 1. - identifikationskod
 2. - födelsedatum
 3. - kön
 4. - ras
 5. - moderns identifikationsnummer
 6. - födelseanläggningens nummer
 7. - identifikationsnummer på alla anläggningar där djuret har hållits
 8. - datum för förflyttningar
 9. - datum för död eller slakt.

II. För varje anläggning:

1. - identifikationsnummer som består av en kod som inte överskrider 12 tecken,
2. - djurhållarens namn och adress,

III. I databasen skall följande information alltid finnas tillgänglig:

1. - en förteckning över samtliga djur som vid alla tillfällen finns på en anläggning,
2. - en förteckning över alla djurs samtliga förflyttningar, med början på den anläggning där det fötts.

Informationen skall finnas i databasen tills tre år har förflutit efter djurets död.

Databasen skall senast den 31.12.1999 användas fullt ut och innehålla alla relevanta uppgifter.

Artikel 6

1. Den behöriga myndigheten skall inom sju dagar efter det att den har underrättats om ett djurs födsel utfärda ett pass för varje djur som har fått ett öronmärke tilldelat sig, eller, när det gäller djur som importerats från tredje land, efter underrättelsen om att den berörda medlemsstaten har identifierat djuret, i enlighet med artikel 4.3. Den behöriga myndigheten får på samma villkor utfärda pass till djur från andra medlemsstater. I sådana fall skall det pass som åtföljer djuret när det ankommer, överlämnas till den behöriga myndigheten, som skall återlämna det till den medlemsstat som utfärdat det.
2. Närhelst ett djur förflyttas skall det åtföljas av sitt pass.
3. När ett djur dör skall djurhållaren lämna tillbaka passet till den behöriga myndigheten inom tre arbetsdagar efter det att djuret dött. Om djuret skickas till ett slakteri, skall driftsledaren där vara ansvarig för att passet skickas tillbaka till den behöriga myndigheten.
4. Om ett djur exporteras till tredje land skall den senaste djurhållaren överlämna passet till den behöriga myndigheten i det land dit djuret exporteras.

Artikel 7

1. Varje djurhållare skall
 1. - föra ett aktuellt register,
 2. - inom tre dagar efter det att händelsen inträffat rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör där till den behöriga myndigheten, tillsammans med angivelser om vilka datum detta skett,
 3. - fylla i passet omedelbart vid varje djurs ankomst till anläggningen och innan det flyttas därifrån samt säkerställa att passet åtföljer djuret.
2. Varje djurhållare skall vid förfrågan bistå den behöriga myndigheten med all information om ursprung, identifikation och om så är lämpligt bestämmelseort för det djur denne har ägt, hållit, transporterat, sålt eller slaktat.
3. Registret skall vara i ett format som är godkänt av den behöriga myndigheten och skall vara tillgängligt på anläggningen, och även, vid förfrågan, för den behöriga myndigheten under en period som skall fastställas av densamma men som inte får vara kortare än tre år.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall utse den behöriga myndighet som skall vara ansvarig för att säkerställa att bestämmelserna i denna avdelning efterlevs. De skall meddela varandra och kommissionen vilken denna myndighet är.

Artikel 9

Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för bestämmelserna i denna avdelning i enlighet med förfarandet i artikel 13 i förordning (EEG) nr 729/70. Dessa föreskrifter skall särskilt omfatta

- I. kraven på öronmärkena,
- II. kraven på passen,
- III. kraven på registret,
- IV. miniminivåer för de kontroller som skall genomföras,
- V. tillämpningen av påföljder,
- VI. övergångsbestämmelser för systemets igångsättningsperiod.

Artikel 10

Artikel 5 i förordning (EEG) nr 3508/92 skall kompletteras med följande:

".... och förordning (EG) nr"

Avdelning II

Märkning av nötkött och nötköttsprodukter

Artikel 11

1. Ett obligatoriskt system för märkning av nötkött skall inrättas i Europeiska gemenskapen.
2. En etikett på nötkött skall innehålla all den information som står i följande strecksatser:
 - Region, tredje land eller födelseanläggning.
 - Region, tredje länder eller födelseanläggningar där en del av gödningen ägt rum. Den partiella gödningen måste specificeras.
 - Den region, tredje land eller slakthus där slakten ägt rum.
 - Djurets identifikationsnummer och kön.
 - Gödningssätt eller annan information om utfodring.
 - Information om slakten, såsom ålder vid slakt och datum för slakten eller den tidsperiod då nötköttet hängdes.

Slakthusets identifikation och datum för slakten skall alltid anges. Dessutom skall varje etikett innehålla ett referensnummer som säkerställer det samband som avses i artikel 15.2 andra meningen. Detta nummer får utgöras av det berörda djurets identifikationsnummer.

3. Det obligatoriska systemet för märkning av nötkött skall vara obligatoriskt i alla medlemsstater från och med den 1 januari 2000.
4. Medlemsstaterna skall före den 1 maj 1999 överlämna rapporter till kommissionen om genomförandet av systemet för märkning av nötkött. Kommissionen skall till Europaparlamentet och till rådet överlämna en rapport om hur systemen för märkning av nötkött genomförs i de skilda medlemsstaterna.
5. Senast den 31 december 1999 skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 i förordning (EG) nr 805/68 anta detaljerade tillämpningsföreskrifter för det obligatoriska systemet för märkning av nötkött i hela gemenskapen. Dessa föreskrifter skall särskilt gälla såväl den förteckning över produkter som omfattas av

[REDACTED]

det obligatoriska systemet för märkning som de villkor under vilka aktörer eller organisationer får besluta att på etiketterna lämna annan information.

6. I enlighet med förfarandet i punkt 5 och i enlighet med gemenskapens internationella förpliktelser skall kommissionen före den 31 december 1999 anta detaljerade tillämpningsföreskrifter för obligatorisk märkning av nötkött som importerats från tredje länder.

Artikel 12

1. Till och med den 31 december 1999 får de medlemsstater som har ett tillräckligt utvecklat system för identifikation och registrering av nötkreatur införa ett obligatoriskt system för märkning av nötkött för djur som föds, göds och slaktas på deras territorium. Detta åliggande skall minst gälla både den information som anges i var och en av de tre första strecksatserna i artikel 11.2 och den som anges i andra stycket.
2. Det obligatoriska systemet enligt punkt 1 får inte medföra rubbningar i handeln mellan medlemsstaterna.
3. Kommissionen skall på förhand godkänna förfarandena för genomförandet i de medlemsstater som avser att tillämpa bestämmelserna i punkt 1.

Artikel 13

1. Artikel 13-18 skall tillämpas till och med den 31 december 1999.
2. Om en aktör eller en organisation, enligt definition i artikel 14, önskar märka nötkött med uppgifter som anger ursprung, vissa kännetecken eller produktionsförhållanden när det gäller det märkta köttet eller djuret från vilket det kommer, på försäljningsstället, skall aktören eller organisationen göra det i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning.

Denna avdelning skall emellertid inte gälla

- obligatoriska beteckningar som anges i artikel 3.1 i rådets direktiv 79/112/EEG med undantag av punkt 7,
- uppgifter som är skyddade i enlighet med förordning (EEG) nr 2081/92 eller nr 2082/92,
- de uppgifter som anges i förordningarna (EEG) nr 1208/81 och nr 1186/90,
- uppgifter om kontrollmärket i enlighet med direktiv 64/433/EEG och andra likartade uppgifter som föreskrivs i den relevanta veterinära lagstiftningen,

-
- etiketter som endast innehåller uppgifter som lätt kan kontrolleras på försäljningsstället, däribland särskilt uppgifter om produktens vikt eller namnet på styckningsdelen.

3. Trots punkt 1 skall följande direktiv och förordningar fortsätta att gälla:

- Rådets förordning nr 26 av den 4 april 1962 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror¹³.
- Rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött¹⁴.
- Rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel.¹⁵
- Rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1992 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel¹⁶.
- Rådets direktiv 94/65/EEG av den 14 december 1994 om kraven för produktion och utsläppande på marknaden av malet kött och köttberedningar¹⁷.
- Rådets förordning (EEG) nr 1208/81 av den 28 april 1981 om fastställande av en gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur¹⁸.
- Rådets förordning (EEG) nr 1186/90 av den 7 maj 1990 om utökning av omfattningen av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur¹⁹.
- Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel²⁰.

¹³ EGT nr 30, 20.4.1962, s. 993.

¹⁴ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012.

¹⁵ EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.

¹⁶ EGT nr L 290, 24.1.1993, s. 14.

¹⁷ EGT nr L 368, 31.12.1994, s. 10.

¹⁸ EGT nr L 123, 7.5.1981, s. 3.

¹⁹ EGT nr L 119, 11.5.1990, s. 32.

²⁰ EGT nr L 208, 24.7.1992, s. 1.

-
- Rådets förordning (EEG) nr 2082/92 av den 14 juli 1992 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel²¹.
 - Rådets förordning (EEG) nr 2067/92 av den 30 juni 1992 om åtgärder för att främja konsumtion och avsättning av kvalitetsnötkött²².

Artikel 14

I denna avdelning avses med

- *nötkött*: produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202, 0206 10 95 och 0206 29 91
- *märkning*: anbringandet av en etikett på en enskild köttbit eller köttbitar eller deras förpackning, inbegripet tillhandahållandet av information till konsumenten på försäljningsstället,
- *organisation*: en grupp aktörer från samma eller olika delar av nötköttsbranschen.

Artikel 15

1. Varje aktör eller organisation skall överlämna en specifikation för godkännande till den behöriga myndigheten i varje medlemsstat där nötköttet i fråga produceras eller säljs. Denna specifikation skall ange
 - den information som skall finnas på etiketten,
 - de åtgärder som skall vidtas för att säkerställa att denna information är korrekt,
 - det kontrollsystem som skall tillämpas vid alla produktions- och försäljningsled, inklusive de kontroller som skall genomföras av ett oberoende organ som är erkänt av den behöriga myndigheten och som skall utses av aktören eller organisationen. Dessa organ skall uppfylla de kriterier som fastställs i den europeiska normen nr EN/45011 senast den 1 juli 1998.

²¹ EGT nr L 208, 24.7.1992, s. 9.

²² EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 57.

- [REDACTED]
- för en organisation, de åtgärder som kommer att vidtas vad beträffar alla medlemmar som inte följer specifikationen.

Medlemsstaterna får besluta att det oberoende organets kontroller kan ersättas av en behörig myndighets kontroller.

Den behöriga myndigheten skall till sitt förfogande ha den kvalificerade personal och de resurser som krävs för att utföra nödvändiga kontroller och skall tillställa kommissionen sitt arbetsprogram och en verksamhetsrapport.

Kostnaderna för de kontroller som föreskrivs i denna avdelning skall bäras av den aktör eller organisation som använder märkningssystemet.

2. För att en specifikation skall kunna godkännas skall den behöriga myndigheten efter en grundlig granskning av dess delar i enlighet med punkt 1 försäkra sig om att det planerade märkningssystemet, och i synnerhet dess kontrollsystem, fungerar korrekt och pålitligt. En behörig myndighet skall avslå varje specifikation som inte garanterar ett samband mellan å ena sidan identifieringen av slaktkroppen, kvartsparten, köttbitarna och, å andra sidan, det enskilda djuret, eller, där detta är tillräckligt för att möjliggöra en kontroll av att informationen på etiketten är korrekt, de berörda djuren.

Sådana specifikationer skall också avslås som gör att etiketter innehåller missvisande eller inte tillräckligt tydlig information.

3. Om produktion och/eller försäljning av nötkött äger rum i två eller flera medlemsstater skall de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna undersöka och godkänna de specifikationer som lämnas in i den mån de uppgifter som ingår i dessa avser händelser som äger rum inom deras respektive territorium. I detta fall skall varje berörd medlemsstat erkänna de godkännanden som utfärdats av varje berörd medlemsstat.

Om ett godkännande varken har avslagits eller beviljats eller kompletterande uppgifter inte har begärts inom en tidsfrist som skall fastställas i enlighet med artikel 19 räknat från dagen efter den dag då ansökan lämnades in, skall specifikationen anses vara godkänd av den behöriga myndigheten.

4. Om de behöriga myndigheterna i samtliga berörda medlemsstater godkänner den inlämnade specifikationen, skall den berörda aktören eller organisationen få rätt att märka nötkött, förutsatt att etiketten innehåller aktörens eller organisationens namn eller logotyp.
5. Trots vad som sägs i föregående punkter kan kommissionen, enligt det förfarande som det anges i artikel 19, föreskriva ett påskyndat eller förenklat förfarande för godkännande i speciella fall, särskilt för nötkött i små detaljhandelsförpackningar

[REDACTED]

eller för första klassens styckbitar av nötkött i individuella förpackningar som har märkts i en medlemsstat i enlighet med en godkänd specifikation och förts in på en annan medlemsstats territorium, när ingen information har lagts till den ursprungliga etiketten.

6. En erhållen rätt skall gälla utan att efterlevnaden av artikel 13 i förordning (EEG) nr 2081/92 och av artikel 13 i förordning (EEG) nr 2082/92 åsidosätts.

Artikel 16

1. Om produktionen av nötkött helt eller delvis äger rum i ett tredje land, skall aktörerna och organisationerna endast ha rätt att märka nötkött enligt bestämmelserna i denna avdelning om deras specifikationer, utöver att uppfylla kraven i artikel 15, har godkänts av den behöriga myndighet som utsetts för detta ändamål av vart och ett av de berörda tredje länderna.

2. För att ett godkännande i ett tredje land skall gälla i gemenskapen skall det tredje landet i förväg informera kommissionen om

- den behöriga myndighet som utsetts,
- de förfaranden och kriterier som skall iaktas av den behöriga myndigheten när den granskar specifikationen,
- alla aktörer och organisationer vars specifikationer den behöriga myndigheten har godkänt.

Kommissionen skall överlämna dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Om kommissionen på grundval av ovan nämnda uppgifter kommer fram till att de förfaranden och/eller kriterier som tillämpas i ett tredje land inte överensstämmer med de normer som anges i denna avdelning skall kommissionen efter samråd med det berörda tredje landet besluta att godkännanden som beviljats av det berörda tredje landet inte skall gälla inom gemenskapen.

Artikel 17

1. En etikett skall inte innehålla någon information om det djur som nötköttet kommer från, med undantag av den som anges i följande förteckning:

-
- Region, tredje land eller födelseanläggning.
 - Region, tredje länder eller födelseanläggningar där en del av gödningen ägt rum. Den partiella gödningen måste specificeras.
 - Den region, tredje land eller slakthus där slakten ägt rum.
 - Djurets identifikationsnummer och kön.
 - Gödningssätt eller annan information om utfodring.
 - Information om slakten, såsom ålder vid slakt och datum för slakten eller den tidsperiod då nötköttet hängdes.
 - Varje annan information som aktören eller organisationen önskar ange och som den behöriga myndigheten har samtyckt till.
2. Om nötköttet innehåller kött från olika djur skall etiketten endast innehålla information som är gemensam för allt sådant nötkött.
3. Varje etikett skall innehålla ett referensnummer som säkerställer det samband som avses i artikel 15.2 andra meningen. Detta nummer kan utgöras av det berörda djurets identifikationsnummer.

Artikel 18

Utan att det påverkar någon åtgärd som vidtagits av organisationen själv eller det kontrollorgan som anges i artikel 15, om det visar sig att en aktör eller en organisation inte har följt den specifikation som anges i artikel 15.1, får medlemsstaten ådöma påföljder i relation till hur allvarliga överträdelserna är, återkalla sitt godkännande enligt artikel 15.2 eller ställa upp tilläggsvillkor som skall följas för att godkännandet skall fortsätta att gälla.

Artikel 19

Kommissionen skall anta detaljerade tillämpningsföreskrifter för bestämmelserna i denna avdelning och om nödvändigt övergångsåtgärder i enlighet med det förfarande som anges i artikel 27 i förordning (EEG) nr 805/68. De detaljerade föreskrifterna får omfatta, i synnerhet, den information som etiketterna får innehålla enligt artikel 17. De får även utöka den förteckning över beteckningar eller märkningar som anges i artikel 13.1 andra stycket.

Avdelning III

Allmänna bestämmelser

Artikel 20

Medlemsstaterna skall vidta alla de administrativa åtgärder och kontrollåtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i denna förordning. Dessa kontroller skall inte påverka några andra kontroller som kommissionen kan genomföra i enlighet med artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

De påföljder som medlemsstaterna ådömer djurhållarna skall vara proportionella mot hur allvarliga överträdelserna är. Påföljderna kan, där så är berättigat, innebära en inskränkning av djurs förflyttning till eller från djurskötaren i fråga.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den första dagen i den fjärde månaden som följer det datum då den trädde i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Talman

På rådets vägnar
Ordförande

ISSN 1024-4506

KOM(97) 103 slutlig

DOKUMENT

SV

03 10

Katalognummer : CB-CO-97-096-SV-C

ISBN 92-78-16743-6

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg